

Naturalistisk magi

Som Bibel- och skapelsetroende är det inte ovanligt att man blir beskylld för att avfärda vetenskapen och förorda magi. Det är lite irriterande, men man vänjer sig och tycker så småningom att det snarast är lite roande. Jag vill påstå att det snarare förhåller sig precis tvärtom – det är vi skapelsetroende som har evidensen och verkligheten på vår sida, och de militanta anti-kreationisterna och försvararna av evolutionsteorin¹ som står för magin. Jag ska i den här artikeln ge några exempel på vad jag menar.

ALLT AV INGET

Man behöver inte vara fysiker eller astronom – och jag är varken det ena eller det andra – för att konstatera att idén om att ingenting av sig själv gav upphov till allting, inklusive tänkande varelser som oss själva, är minst sagt långsökt. Naturligtvis upplevs tanken på en Skapare av universum absurd för den som lagt sig till med en sådan tankevana, men om priset för att hålla fast vid den är att förkasta lagen om orsak och verkan så bör man nog tänka sig för. Den första episoden i naturalismens skapelseberättelse – den om universums uppkomst – ligger därför snubblande nära tron på magi – universum ville uppenbarligen sig själv och oss – den antropiska principen² i ett nötskal.

LIVETS UPPKOMST

Hur uppkom den första levande varelsen på jorden – den första cellen med förmåga att fortplanta sig genom delning? Det är den andra episoden i naturalismens skapelseberättelse, och som också belyses från många vinklar i det här temanumret av Genesis. Om detta till synes minimala steg i berättelsen har den framlidna evolutionsbiologen Lynn Margulis sagt³: *"Att komma från en bakterie till människor är ett mindre steg än att gå från en blandning av aminosyror till en bakterie."* Margulis var känd för att våga gå emot etablerade uppfattningar. Hon var evolutionist men kritiserade neodarwinismen och konstaterade precis som vi evolutionskritiker att *"naturligt urval eliminerar och*

möjligen bevarar, men skapar gör det inte." I fråga om sin kritik av teorierna om livets ursprung var Margulis ingen udda fågel – det går att citera den ena namnkunniga forskaren efter den andra som alla intygar samma sak. Låt oss nöja med att återge Chris Willis, professor i Biologi vid Californiauniversitetet: *"Den största luckan i evolutions-teorin kvarstår: ursprunget till livet självt ... luckan mellan en sådan samling molekyler [aminosyror och RNA] och till och med den mest primitiva cellen kvar-*

Riktad panspermi, magi i alla högsta grad.

Göran Schmidt civ.ing. (KE), biolog, lärare, skolledare, numera föreläsare och ordförande i Genesis. Webbplats: gschmidt.se Mail: ordforande@genesis.nu

*står som enorm.*⁷⁴ Är det den experimentella evidensen eller en blind tro på naturalismen som väger tyngst när det handlar om synen på livets uppkomst? Tveklöst det senare – livet tycks ha uppkommit genom en viftning med naturalismens magiska trollspö.

RYMDVARELSER?

Ett alternativt sätt att vifta med trollspöt tillämpar de forskare som håller med oss skapelsetroende om att evidensen inte stöder hypotesen om spontan uppkomst av livet på jorden. Men till skillnad från oss tänker de sig i stället att livet måste ha planterats på jorden av superintelligenta varelser från andra delar av universum – teorin om *riktad panspermi*. Problemet med livets uppkomst förpassas med andra ord från skrivbordet till en avlägsen plats i universum. Magi i allra högsta grad.

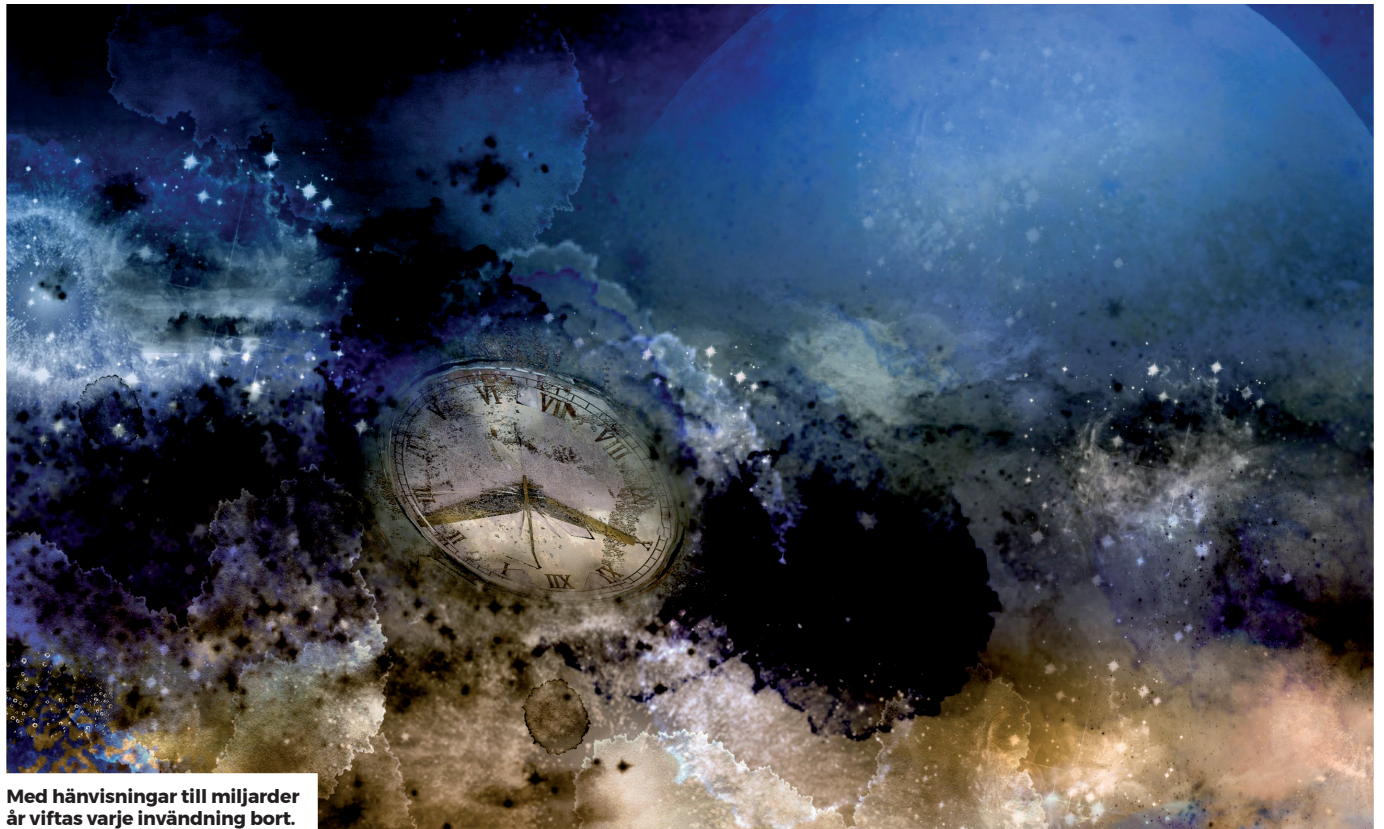
TIDENS MAGI

Det kanske främsta magiska trollspöt är självaste tiden. Det spelar ingen roll hur osannolika livets molekyler är, eller hur sällsynta fördelaktiga mutationer är – det som är omöjligt på

kort tid blir närmast en nödvändighet givet universums kolossala ålder, hävdar optimisterna. Genom hänvisningar till miljarder år tycker man sig kunna vifta bort varje invändning. Och den klassiska anekdoten från kreationismens barndom håller fortfarande. Nämligen berättelsen om prinsessan som pussade en groda och som till sin stora lycka fick se den förvandlad till en livs levande prins. Denna saga har sin motsvarighet i en annan groda som förvandlades, inte bara till prinsar, utan till dig och mig under loppet miljontals år. Den första berättelsen är en saga, den andra modern evolutionsteori. Skillnaden mellan sagan och vetenskapen består av de förmodade magiska "350 miljoner åren" sedan karbontidens groddjur hoppade omkring.

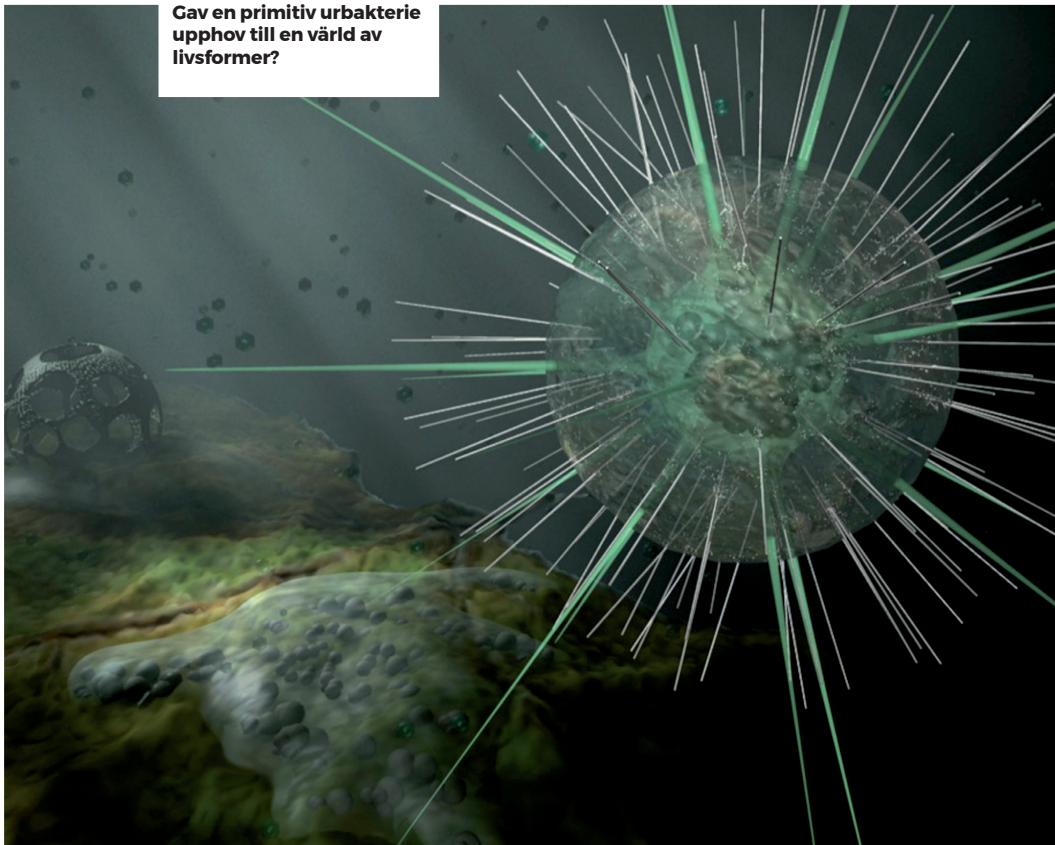
DET ALLSMÄKTIGA "SELEKTIONSTRYCKET"

Ännu ett uttryck för naturalismens magi är det som går under namnet "selektionstryck". Detta diffusa begrepp brukar åberopas lika ofta av evolutionstroende som årmiljonerna. Med det menar man någon sorts samspel mellan organismerna och deras livsmiljö som under de (lika hypotetiska) årmiljo- ▶

Med hänvisningar till miljarder år viftas varje invändning bort.

Gav en primitiv urbakterie upphov till en värld av livsformer?

nerna äger förmågan att forma de levande organismerna till de mest fantastiska former och funktioner. Så kallade biotiska och abiotiska faktorer har, sägs det, liksom en ständigt varierande gjutform sett till att djuphavsfiskarna fått sina spektakulära utseenden och fångststrategier, korallrevsfiskarna sina gnistrande färger och trollsländorna sin halsbrytande flygteknik. Sådan magisk förmåga tilldelar de den helt planlösa mekanismen mutationer och selektion, att den förväntas kunna skapa till synes identiska mulldjurar, möss, flygekorrar och andra djur i olika delar av världen helt oberoende av varandra, just för att det där selektionstrycket – gjutformarna – råkar vara så lika. Det låter kanske vettigt, men problemet är förstas att det bara handlar om en berättelse, det man på engelska kallar en "just-so-story" – ett lamt konstaterande i efterhand att det bara råkade bli så.

Det finns goda skäl att misstro selektionstrycket magi. Ett exempel: Fladdermöss och tandvalar har samma typ av ekolodsutrustning som de använder för att fånga sin föda. De har till och med över 200 gemensamma gener, med hundratusentals DNA-bokstäver i exakt samma ordning, som kodar för

dessa system. Evolutionister förklarar detta med "konvergent evolution"⁵ på grund av att selektionstrycken varit så lika. Men vänta lite – är det verkligen så självklart att små flygande gnagare och simmande valar på flera ton verkligen lever under så identiska selektionstryck? Självklart inte – det måste finnas en alternativ förklaring till likheterna. Att det i det här fallet inte handlar om gemensam härstamning, det är både skapelsetroende och evolutionister ense om.⁶

Den krassa sanningen om selektionen är att den bara kan eliminera sämre anpassade individer ur en population, under förutsättning att de egenskaper de orsakar är tillräckligt skadliga för dem. Den kan ingenting skapa på egen hand. Den kan göra fördelaktiga egenskaper vanligare i populationen, men erfarenheten visar att mutationer är dåliga på skapa sådana. Nyskapande och uppbyggande mutationer lyser helt med sin frånvaro.⁷

BACILLEN SOM BLEV MÄNNISKA

Tänk dig nu in i detta scenario – någonstans i jordens urhav flyter den första levande cellen på jorden omkring. Ensam i världen. På något vis hade slumpmässiga kemiska reaktioner försett den, inte bara med informationsbärande molekyler som DNA och RNA, utan dessutom med fungerande system för nästan felfri informationsöverföring, såväl från DNA via RNA till proteiner som från DNA till DNA i samband med celledningen, och alltihop inneslutet i ett cellmembran som skyddade livets kemikalier från det destruktiva vattnet på utsidan, men som ändå tillät passage av livsnödvändiga närsalter in i cellen och uttransport av avfallsprodukter.

Och här sitter vi idag. Vad hände längs vägen? Det kallas teorin om den biologiska evolutionen! Evolutionsteorin gör anspråk på att förklara hur en ensam primitiv urbakterie kunde ge upphov till en värld av livsformer, den ena mer fantastisk än den andra, somliga till och med självmedvetna och spekulerande om sitt ursprung. Vi förstår att det måste vara en kraftfull teori med massivt stöd i evidensen.

Är det så? Icke sa Nicke.

SJÄLVSKRIVANDE PROGRAMVAROR

Modern evolutionsforskning står totalt handfallen inför det faktum att alla världens livsformer är kodade av enorma mängder genetisk djupt meningsfull information – ”programvaror” som kommer till uttryck i all den levande världens skönhet och finurligheter. Detta sker på olika nivåer: inuti cellerna t ex i form av mängder av sinnrika och extremt effektiva maskiner som verkar på molekylnivå, på organismnivå i form av allsköns former, färger och funktioner, och på samhällsnivå genom kommunikation och samarbete (t ex samhällsbildande steklar som bin och myror). Informationen i DNA utgörs varken av slumpmässiga eller av lagbundna upprepade sekvenser av nukleotider, utan i stället av oförutsägbara men djupt meningsfulla sådana. Enbart kombinationer av slump och naturens lagar förmår inte åstadkomma sådana. Men levande, medveten intelligent aktivitet kan göra det.

Meningsfull information kan visserligen kopieras och förvanskas genom slump och naturlagar, men förställningen att den kan självskapas ur kaos är och förblir ren och skär magi.⁸

Fysikern Paul Davies (som inte är troende) uttryckte det träffsäkert: *”How did stupid atoms spontaneously write their own software ... ? Nobody knows ...”*⁹

SJÄLVORGANISATION

Det finns forskare som menar att komplexa molekyler och

samspel mellan molekyler kan uppstå av sig själv för att det finns en okänd naturlag som gör att det måste bli så med tiden. De som tänker så brukar peka på kristallbildning som till exempel när vattenmolekyler i ånga spontant ordnar sig i vackra geometriska mönster i form av snöflingor, när det uppstår virvlar i havet eller bildas vackra vågmärken på en sandstrand eller i en öken. Problemet med självorganisation är att idén saknar experimentellt stöd utom just i sådana här banala fall. Mönstren i en snöflinga beror på en kombination av slumpen och vattenmolekylens geometri, och har ingen likhet med informationen i en gen som kodar för en meningsfull detalj i t ex en molekylmaskin. Samma sak gäller för de andra liknande exemplen.

Frågan som behöver besvaras är därför inte hur ordning uppstår ur kaos – att snöflingor uppstår ur vattenånga kan förklaras med hjälp av termodynamikens lagar. Den fråga som kräver ett svar är i stället hur det slags komplexitet, den information och de integrerade samspel som präglar livet och dess beståndsdelar kunnat uppkomma på egen hand. Att påstå att den förmågan är en inneboende egenskap hos universum – det är magi på allra högsta nivå.

KONSTEN ATT LYFTA SIG SJÄLV I HÅRET

Andelen forskare som idag betvivlar den neodarwinistiska mekanismen att mutationer och selektion över tid ger upphov till nya byggnadsplaner och livsformer ökar snabbt, ►

Att påstå att påsköns statyer råkade hamna där av en kosmisk slump – är magi.

och det finns en rad alternativa försök till förklaringar till hur evolutionen skapar nya livsformer. Förutom självorganisation som vi redan berört kan nämnas:

- genom att olika arter börjar leva i *sybios* med varandra
- genom att DNA flyttats mellan olika organismer och även påverkas direkt av deras omgivning – *naturlig genteknik*
- genom mutationer i tidiga utvecklingsstadier hos embryon – *evo-devo*
- genom *epigenetiska arvsmechanismer*

Det finns inte utrymme att redogöra för alla dessa ansatser att rädda evolutionsteorin, men för att försöka sammanfatta det i en enda mening: *Nya livsformer uppstår genom att organismernas genetiska information och strukturer förändras, flyttas och omkombineras i samverkan med miljön och/eller i enlighet med en dold naturlag.*

Världen antas alltså vara så beskaffad att den besitter förmågan att skapa livsformerna per automatik, medan de darwinistiska mekanismerna spelar en underordnad roll. Jag skulle säga att de alla utgör försök att koka soppa på en spik. Eller kanske snarare något liknande Münchhausen skröna om att han lyckades rädda både sig själv och hästen ur ett träsk genom att lyfta sig i håret. Magi? Ja!

ÄR GUD EN MAGIKER?

En kritisk läsare skulle givetvis hävda att det är precis lika magiskt att hänvisa till Gud som skaparen av världen och livets mångfald. Men är det verkligen det?

Jag vill bestämt påstå att det inte är så. Att hävda att datorn jag skriver med skulle ha uppkommit genom slumpmässiga processer och okända naturlagar – det vore däremot magi. Men att säga att den måste ha uppstått genom en intelligent designprocess av levande, medvetna väsen – det är ingenting annat än en rationell och erfarenhetsbaserad slutsats.

– Ja, invänder kritikern, men det beror på att vi vet hur ingenjörer skapar datorer. Vi har redan facit i hand.

Visserligen, men när vi ser stenarna i Stonehenge eller bildstoderna på Påskön så vet vi inte vem som formade dem eller hur det gick till. Men däremot råder det ingen tvekan om att det skedde genom levande, medvetna, intelligenta varelser – människor – som hade ett syfte och mål med vad de gjorde. Det är inte att hemfalla till magi. Att påstå att de råkade hamna där är en kosmisk slump – det vore däremot magi.

Ett tydligt symptom på den här dragningen åt naturvetenskaplig magi är att det tycks bli allt vanligare att man i forskningsrapporter skriver "Naturen" med versal. Det ska bli intressant att följa upp de här tendenserna.

Alla de tecken på intelligent design som genomsyrar varje del av världen vi lever i vittnar om Gud som Skaparen – den slutsatsen är rationell och borde vara uppenbar för varje öppensinnad varelse.

Att de alla skulle råka vara miljarder och åter miljarder illusioner av design – det är magi, den mörkaste formen av dem alla.

LÄTLÄST SAMMANFATTNING

Ibland blir man som skapelsetroende beskyldd för att hänvisa till magi (Gud) av evolutionstroende som hävdar att de själva bara lutar på vad vetenskapen har kommit fram till. Den här artikeln ger exempel på att det i stället är tvärt om – det är evolutionens försvarare som gång på gång hänvisar till sådant som liknar magi. Exempel på det är när man:

- håller fast vid att livet uppstod av sig självt, trots att livets kemikalier och deras samspel med varandra inte stödjer det.
- hänvisar till rymdvarelser för att förklara livets uppkomst.
- hänvisar till årsmiljarderna som bevis för att allting är möjligt.
- påstår att "selektionstrycket" är förklaringen till allting i naturen. Selektionstryck är ett diiftust uttryck som används för att förklara saker, men som inte gör det.
- berättar historien om en ensam, primitiv bakterie som "naturen" själv formade till alla dagens livsformer.
- tar för givet att informationen i de programvaror i DNA som styr konstruktionen och funktionen av alla levande varelser uppkommit genom slumpen och naturens lagar.
- påstår att naturen äger en inneboende förmåga att skapa sig själv och alltmer fantastiska saker utan andra skäl än att naturen råkar vara fantastisk.

Att tro på en Skapare till allting i vår värld är lika logiskt som att tro på en skapare av datorer, flygplan och bilar. Att tro att slumpen och "Naturen" själv äger den förmågan är samma sak som att tro på magi.

NOTER

1. Som de flesta läsare av Genesis säkert redan vet finns det helt okontroversiella områden inom evolutionsteorin, nämligen de som stöds av experimentell vetenskap – mikroevolutionära processer. Det är i fråga om den filosofiskt motiverade förväntan om allt levandes gemensamma ursprung – makroevolutionen – som meningarna går isär. Evidensen för den är nämligen ytterst bristfällig och motstridig, och pekar i stället mot att den levande världen utgörs av avgränsade grundtyper av levande organismer, var och en med en inbyggd variationspotential för anpassning och artbildning.
2. Den antropiska principen kan uttryckas på många sätt, men relaterar universums uppbyggnad till människans existens. Det låter kryptiskt, och det är det också ;)
3. Lynn Margulis, intervjuad av John Horgan, *The End of Science*, s 140-141, Addison-Wesley Publishing Comp. Inc 1996
4. Citerad i "Evolution's final frontiers", *New Scientist* **201**(2693):42, 2009
5. Genom att uppfinna begreppet "konvergent evolution" har evolutionister lyckats med konststycket att förvandla ett argument mot evolution till något som används i propagandan för evolution. Genialt drag.
6. Detta är ett viktigt konstaterande. Likheter utgör alltså inget bevis för biologiskt släktskap, som evolutionismen vill få oss att tro genom att peka på hur lika vi är schimpanser. Likheter kan också vara en konsekvens av att Designern är en och densamme, den Gud som skapade världen och allt som finns på den.
7. Läs mer om effekterna av mutationer och selektion i nr 1-2018 av Genesis. Beställ temanumret via vår webbsida www.genesis.nu.
8. Det mest desperata motdraget mot informationsargumentet från evolutionister är att helt sonika hävda att levande celler inte innehåller information, utan "någonting annat", och därför skulle informationsanalogin vara irrelevant.
9. Davies, P., *Life force*, *New Scientist* **163**(2204):27-30, 18 september 1999